

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/129/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820010092
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3820010092.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Jozefa Janíka na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. decembra 2022 prejednal odvolanie obžalovaného F. R., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom T. N., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava v inej veci, na verejnom zasadnutí neprítomného, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/19/2020 zo dňa 12.09.2022 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného F. R. zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/19/2020 zo dňa 12.09.2022 bol obžalovaný F. R. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), g), ods. 2 písm. b) Tr. zák., pretože dňa 05.10.2019 v čase o 01.35 h v K. na ulici československej armády vo vchode bytového domu číslo XX, do ktorého vošiel tým spôsobom, že s použitím prineseného skrutkovača z vonkajšej strany uzavretých neuzamknutých plastových vchodových dverí s guľou stlačil jazýček uzamykacieho mechanizmu a dostal sa dnu, odcudzil na medziposchodí piateho a šiesteho poschodia z prenosného sušiacu posteľnú bielizeň a iné odevy, ktoré zaobalil do posteľnej plachty a z miesta odišiel, čím poškodenej O. M. spôsobil škodu vo výške 50,- Eur, hoci rozkazom o uložení sankcie za priestupok Okresného úradu v Prievidzi, Odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU- PD- OVVS- 2018/018630-02 zo dňa 10.08.2018 s nadobudnutím právoplatnosti dňa 04.01.2019 bol postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil drobnou krádežou, za čo bol sankcionovaný pokutou vo výške 25,- Eur a trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. k. 1T 68/19-184 zo dňa 29.05.2019 s nadobudnutím právoplatnosti dňa 20.06.2019 bol odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením na výkon do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n), § 37 písm. m) a § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenej O. M. škodu vo výške 50,- Eur. Tento rozsudok však nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote obžalovaný napadol odvolaním čo do výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu obžalovaný uviedol, že na súde prvého stupňa, ako aj v prípravnom konaní priznal svoju vinu vo vzťahu k spáchaniu trestného činu, z ktorého bol prokurátorom obžalovaný a zatiaľ neprávoplatne odsúdený. Rozhodnutie súdu prvého stupňa o uložení trestu pod spodnú hranicu trestnej sadzby uloženej zákonom zásadne akceptuje. Domnieva sa však, že pri posudzovaní príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. nemusel súd prvého stupňa prihliadať na skutočnosť, že už bol za trestný čin odsúdený. Taktiež poukázal na skutočnosť, že Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom sp. zn. 2T/22/2022 zo dňa 14.09.2022 konštatoval jeho vinu zo spáchania

pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. pri použití § 41 ods. 3 Tr. zák., zrušil výrok o vine a treste uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/30/2019 zo dňa 31.01.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/31/2022 zo dňa 21.04.2022 a uložil mu spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 7 mesiacov. Uvedené znamená to, že za spáchaný trestný čin v jurisdikcii Okresného súdu Žiar nad Hronom s oveľa vyššou spôsobenou škodou, mu bol trest odňatia slobody pôvodne uložený vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov „sprísnený“ iba o 1 mesiac. V prípade napadnutého rozsudku je spôsobená škoda vo výške 50,- Eur, čo je značný nepomer. Pritom ostatné okolnosti dôležité pre ukladanie trestu podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. boli zhodné. Preto poukazuje na faktický dôsledok formalizmu, a to nespravodlivosť vo výmere uloženého trestu. Podľa jeho názoru je uložený trest neprimeraný k zisteným okolnostiam a sú dostatočné dôvody pre uloženie nižšieho trestu. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v časti výroku o treste a rozhodol o uložení primeraného nižšieho trestu.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, ktorý o to výslovne písomne odvolací súd požiadal (§ 293 ods. 6, ods. 7 Tr. por.).

Na verejnom zasadnutí odvolací súd doplnil dokazovanie o oboznámenie podstatného obsahu pripojených spisov vedených v iných trestných veciach obžalovaného, a to Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/68/2019 a Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/22/2022.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v rámci konečného návrhu:

- prítomný prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch, a preto navrhol podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné,
- obhajca obžalovaného sa v celom rozsahu pridržiaval dôvodov podaného odvolania, pričom mal za to, že je na mieste zaoberať sa otázkou, či by nemal byť obžalovanému uložený v tejto trestnej veci takisto spoločný a úhrnný trest, resp. či by použitie ustanovenia § 41 ods.3 Tr. zák. nemalo byť vztiahnuté aj na odsúdenie obžalovaného Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 2T/30/2019.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku (o treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a takto dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Podstatou odvolania obžalovaného bola neprimeranosť uloženého trestu.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na trestnú minulosť obžalovaného, ktorý bol opakovane súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť, okrem iného viackrát aj pre trestný čin krádeže. Navyiac bol v nedávnej minulosti aj priestupkovo postihovaný, okrem iného aj pre drobné krádeže. U obžalovaného zistil 2 poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), ako aj jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. (bol už za trestný čin odsúdený). S prihliadnutím na takéto hodnotenie osoby obžalovaného, možnosť jeho nápravy, spôsob spáchania činu a jeho následok mu preto uložil za použitia ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keď v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselnú trestnú činnosť.

S vyššie uvedeným podrobným a presvedčivým odôvodnením súdu prvého stupňa sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a poukazujúc na jeho navyiac k odvolacím námietkam obžalovaného dodáva nasledovné:

Odvolačný súd pripomína svoju ustálenú súdnu prax, podľa ktorej sa na vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, vždy prihliadne pri rozhodovaní o treste. Prichádzajú do úvahy tri alternatívne spôsoby rozhodnutia. Na takéto vyhlásenie sa prihliadne ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (teda napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti), alebo je to dôvod na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam a napokon takéto vyhlásenie spolu s ďalšími okolnosťami prípadu či pomermi páchatelia môže odôvodňovať aj mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Takýto postup je aj v súlade so Stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017.

V súlade s vyššie uvedeným súd prvého stupňa zohľadnil vyhlásenie obžalovaného o vine ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. Vyhlásenie o vine neznamena však „automaticky“ bez zohľadnenia ďalších skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu (§ 34 Tr. zák.) povinnosť súdu obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v takej výmere, ktorá by inak nezodpovedala zásadám ukladania trestov (§ 34 Tr. zák.).

Odvolačný súd v smere hodnotenia osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy ďalej konštatuje, že pri určovaní druhu a výmery trestu súd prvého stupňa správne prihliadol okrem iného aj na predchádzajúci život obžalovaného (so zvýraznením jeho recidívy majetkovej trestnej činnosti), keď stíhaného skutku sa dopustil len krátko po tom, čo vykonal v celosti nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov uložený mu za ten istý prečin (vykonal ho dňa 22.07.2019).

Pokiaľ ide o to, že súd prvého stupňa prihliadol u obžalovaného aj na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., s takýmto jeho postupom sa odvolací súd stotožnil. Obžalovaný je totiž špeciálny recidivist vo vzťahu k páchaní úmyselného trestného činu krádeže, pričom v minulosti opakovane vykonal nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré mu boli uložené pre spáchanie tohto trestného činu (odsúdenia Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/95/2014 a 1T/253/2009). Aj s prihliadnutím na jeho ostatné a doposiaľ nezahladené odsúdenia uvedené v registri trestov bolo potrebné jednoznačne zohľadniť okolnosť, že už bol za trestný čin v minulosti odsúdený.

Odvolačný súd považuje nápravu obžalovaného za podstatne sťaženú, keď predošlé sankcie v podobe viacerých nepodmienečných trestov odňatia slobody nevedli obžalovaného k vedeniu riadneho života už bez páchania trestnej činnosti. Obžalovaný v minulosti nevyužil ani „dobrodennie zákona“ v podobe uloženia podmieneného trestu odňatia slobody (bol mu nariadený výkon trestu) a ani v podobe „predčasného“ podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (bol mu nariadený výkon zvyšku trestov). Nemožno opomenúť ani jeho predchádzajúce postihy v priestupkových konaniach najmä majetkovej povahy, ktoré rovnako svedčia o jeho neúčte k dodržiavaniu právnych noriem a vedeniu riadneho života.

Z hľadiska týchto skutočností preto i odvolací súd dospel k záveru, že u obžalovaného neprichádza do úvahy uloženie iného druhu trestu ako trestu odňatia slobody spojeného s jeho výkonom, pretože len takýto trest môže splniť svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

Odvolačný súd napokon aj po doplnenom dokazovaní na verejnom zasadnutí (v zhode s názorom súdu prvého stupňa) zistil aj to, že u obžalovaného neboli splnené podmienky na ukladanie spoločného či súhrnného trestu (§ 41 ods. 3 a § 42 Tr. zák.), keď trestnej činnosti v prejednávanej veci sa dopustil po tom, čo mu bol dňa 29.05.2019 doručený trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza vo veci vedenej pod sp. zn. 1T/68/2019. Pritom všetky trestné činy (čiastkové útoky, resp. skutky), pre ktoré bol uznaný vinným v trestných veciach Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/30/2019 a Okresného súdu Žiar na Hronom sp. zn. 2T/22/2022, spáchal ešte pred 29.05.2019 a s teraz prejednávaným skutkom ich nespájala predovšetkým objektívna súvislosť v čase (§ 122 ods. 10 Tr. zák.).

Z takto rozvedených dôvodov uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov nepodmienečne, t.j. pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, nemožno v žiadnom prípade považovať za neprimerane prísny a ani uložený v rozpore so zásadami ukladania trestov (§ 34 Tr. zák.) tak, ako to majú na mysli ustanovenia § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. Naopak odvolací súd považoval súdom prvého stupňa uložený odňatia slobody trest skôr za mierny, avšak pre absenciu odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného ho nemohol sprísniť. K tomu odvolací súd dodáva, že nebyť vyhlásenia

obžalovaného o vine, musel by mu byť nepochybne uložený prísnejší trest odňatia slobody, pri hornej hranici trestnej sadzby, ktorá by v takom prípade prichádzala do úvahy.

Jediné, avšak menej závažné pochybenie súdu prvého stupňa spočívalo v tom, že mal obžalovanému uložiť vyššie uvedený nepodmienečný trest odňatia slobody ako ďalší trest podľa § 43 Tr. zák., nakoľko ho odsudzoval za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný a ukladal mu trest rovnakého druhu (odsúdenie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/30/2019). Vzhľadom k tomu, že boli dodržané zásady pre ukladanie ďalšieho trestu uvedené v ustanovení § 43 Tr. zák., odvolací súd nepovažoval za potrebné výrok o treste z dôvodu zistenia tejto nesprávnosti meniť.

K tomu je potrebné dodať, že ak mal byť teda obžalovanému správne uložený ďalší trest, tak potom ustanovenie § 44 Tr. zák. umožňuje, aby súd aj upustil od uloženia ďalšieho trestu, ak by pokladal trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchateľa za dostatočný. Vzhľadom k vyššie konštatovanému negatívnemu hodnoteniu osoby obžalovaného však odvolací súd nedospel k záveru, že by na účely jeho nápravy postačoval z hľadiska jeho dostatočnosti, resp. primeranosti trest uložený mu odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/22/2022 zo dňa 14.09.2022, najmä s ohľadom na prvok represie a individuálnej prevencie.

Správne bolo napokon aj zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.